

A Német Birodalom diplomatáinak jelentései az Osztrák–Magyar Monarchia valutareformjával kapcsolatban 1889–1893

A Monarchia elavult ezüstpénzrendszerrel rendelkezett, amelynek reformigényét már a kiegyezésben is rögzítették. A kezdetekben az osztrák és a magyar pénzügyminisztériumok szakemberei között nem volt egyetértés a valutaszabályozás részletkérdéseiben. Az előkészületek során felmerült a francia frank, majd a német márkarendszer adaptációja is. Példának okáért az aranybeszerzésében sem volt konszenzus – vásárlás, vagy konverzió útján történjék-e?

Nem véletlen, hogy egy ilyen szintű állami reform felkeltette a legfontosabb szövetséges, a Német Birodalom érdeklődését. Ennek a kérdésnek a vizsgálatát a dolgozat újszerű módon kísérli meg bemutatni elsősorban berlini, bécsi, másodsorban budapesti levéltárakban őrzött iratanyag alapján. A választás azért esett a Német Birodalom követeinek jelentéseire, mert gazdaságilag, pénzügyileg és hadászatiilag a Monarchia legfontosabb partnere volt, sorsának alakulásában meghatározó volt a szövetségi rendszere. A Bécsben és Budapesten működő német diplomaták jelentéseiből egyértelműen kiderült az, hogy a németek számára döntő fontossággal bírtak a Monarchiában zajló gazdasági folyamatok. Ausztria–Magyarország valutáját érintő változás természetesen más országokra is hatást gyakorolt. Különösen olyan szoros szövetség esetén, mint amely a két birodalom között fennállt. A német kormányzat ezeken a jelentéseken keresztül látta a Monarchiában zajló folyamatokat, s ezek nyomán ítélte meg az eseményeket.